

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Med Gjengangerbrevene

Citation: Hertz, Henrik: "Med Gjengangerbrevene", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder*, udg. af Anden Deel. , 1851-1862, s. 239. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hertz10_lev-shoot-workid75292.pdf (tilgået 13. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder

Med »Gjengangerbrevene.«

I.

(1843.)

☒ Dengang den gamle Sanger laae
I Jorden død og glemt,
Og Folket neppe tænkte paa
Den Mester udi Skjemt,
Da undte mig min Musa mild
At tale med hans Røst,
At stemme Lyrens Streng til
Dens underfulde Lyst.

☒ Og hyllet i et tæt Gevandt,
Af Ingen kjendt, jeg sad,
Og digted' ubekymret blandt
En Kreds, der lytted' glad.
Den skjelmske Satyrs Aand mig rev
I Lunets Strømning hen,
Og Resultatet muntert blev:
»Den Gamle gaaer igjen!«

240

☒ - Veninde fra min Ungdoms Tid!
Lad atter med en Klang
Af hine Dages Lyst og Vid
Dig hilse denne Sang -
Som naar en gammel Melodie
Erindrer os med Eet
Om Tider, der er længst forbi
Og hvad forlængst er skeet.

II.

(December 1849.)

☒ Da denne Bog kom ud, da var der Fred,
Dyb Fred i Landet. Frederik den Sjette
Sad uforstyrret paa sin Fædrethrone,
Og Krig og Oprør kom kun som Beretning
Fra sjerne Lande til vor stille Arne.
Paa den Tid, mellem Fredens andre Sysler,
Forlysted' man sig muntert med Tournering,
Hvor intet Blod blev ubgydt, og hvor Kampen
Blev gennemført med Zirlighed og Anstand.
Jeg selv var ikke seen, men kom som Andre
Og prøvede med Lyst min Ungdoms Styrke.

241

☒ Men siden hiin Tid Meget er forandret.
Den gamle Konge hviler nu i Graven.
Hans Frænde, der i kort Tid Sceptret førte,
Har fulgt ham til det tause Skyggerige,
Og dennes Søn er iført Magtens Purpur.
Krigen har naaet os, Krig og Oprørsluer,

Og vilde Lidenskaber, Hævn og Had;
Og Fredens Genier, som skye Gazeller,
Stod alt paa Springet til at flygte fra os.

☞ Men nu for øieblikket har vi Stilstand,
Og mine Muser elske nu som før
En Vinterleir til deres muntre Feider,
Og helst ved Julens Tid. Tillad mig da,
Min Ungdoms uforandrede Veninde!
At føre Dem paany til hiin Tourneerplads,
Der engang gjenlød af mit Raab til Kamp,
Mens høit min Kind blev farvet af dens Lyst;
Og lad en Luftning fra hiin svundne Tid
Fornye mit Navn hos Dem i mild Erindring.